

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ve-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

ישילש קרפ. ררוב הז

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9322

כלי שנ' *כי בועליך עושיך ה' צבאות שמו תנא ישעיה כד
אין איש מת אלא לאשתו ואין אשה מתה אלא
לבעלה אין איש מת אלא לאשתו שנאמ' *וימת רות א
אלימלך איש נעמי ואין אשה מתה אלא לבעלה
שנא' *ואני בכואי מפרן מתה עלי רחל: כלפי' חח

זה בורר

פרק שלישי

תניא כך היו נקיי הדעת שבירושלים עושין לא לו
היו חותמים על השטר אלא א"כ היו יודעים כג
מי חותם עמהם ולא היו יושבין בדיון אלא א"כ
היו יודעים מי יושב עמהם ולא היו נכנסים בסעודה
אלא א"כ יודעים מי מיסב עמהם:

[גופא] (אמר ר"מ זה פוסל עדיו של זה). אמר כד
ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה חני עדו
איני והאמר עולא הרואה ריש לקיש בכית המדרש
כאלו עוקר הרים וטוחנן זה בזה אמר רבינא והלא
אלא אם כן יודעין מי חותם עמהם שם יקתמו עמהם
עד אקד פסול ומצטל עדות כלם וכמלאו אלו נושים
(ורבנן אית להו דרב יהודה הלכך דעת הדייכין צעיקן שיצרו מי שייד לנח'
ישב עמהן הגון:) ואין נכנסין לסעודה וכו' שגכאי הוא דלעיל
לתלמידי חכמים לישב אלל עם הארץ בסעודה:
וטוחנן זה בזה מטיק ומקיש זה לזה אלמא קריפא טובא הוה
ומקרי ליה לר"מ דרך עכוה פה קדוש: אמר רבינא

כל הרואה ר"מ בכית המדרש כאילו עוקר הרי
 הרים וטוחנן זה בזה הכי קאמר בא וראה כמה
 מחבבין זה את זה כי הא דיתבי רבי וקאמר אסור
 להטמין את הצונן אמר לפניו ר' ישמעאל בר
 יוסי אבא התיר להטמין את הצונן א"ל כבר
 הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין
 זה את זה דאילו ר' יוסי היה קיים הית כפוף
 ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל ברבי יוסי ממלא
 מקום אבותיו הוה ותיב כפוף ויושב לפני רבי
 וקאמר כבר הורה זקן:

לז א"ר אושעיא מ"ד *ואקח לי (שתי) [שני] מקלות

לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי חובלים
 זכריה יא נועם אלו ת"ח שבא"י שמנעימין זה לזה בהלכה
 חובלים אלו ת"ח שבבבל שמחבלין זה לזה בהלכה
 זכריה ד *ויאמר אלי אלה בני היצהר העומדים וגו' ושנים

ומאי תמיכה והלא ר"מ עוקר הרי הריס הוא כלומר אלים וגו'
 טפי טובא: בא וראה כמה כלו' לא איתמוהי קמתמיהי אלא
 ה"ק נא וראה כמה בני א"י מקבצין זה את זה דהא ר"ל קרין
 וקכיס טובא הוה וקרי ליה לר"מ פה קדוש דקא מקבצ ליה
 ומיישב הדבר להתקיים: להטמין את הצונן מיס לוכן ומתייר
 שלא יוקמו אסור להטמין בצול לוכן לשנת: הורה זקן רב
 יוסי דאזלינן בתריה: ממלא מקום אבותיו קשוב כאביו
 מחבליים בלשון עו וקמה מקשין זה לזה ובני א"י כוסין יחד
 ומעיינין יחד ומתקן זה את דברי זה והשמועה יולא

זה בורר פרק שלישי סנהדרין רה

זתים עליה יצהר א"ר יצחק אלו ת"ח שבא"י
 שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים זתים
 עליה אלו ת"ח שבכבל שמרירין זה לזה בהלכה
 כזית. כתוב *ואשא עיני [וארא] והנה שתיים ^{וכרסיה ה}
 נשים יוצאות ורוח בכנפיהן ולהנה כנפים ככנפי
 החסידה ותשאנה [את] האיפה בין הארץ ובין
 השמי' ואומר אל המלאך הדובר כי אנה מוליכות
 את האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער
 א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי זה חנופה
 וגסות הרוח שירדו לכבל. וגסות הרוח לכבל
 נחית והאמר מר עשרה קבין גסות ירדו לעולם
 תשעה נטלה עולם ואחת כל העולם כלו אין לכבל
 נחית ואשתרבובי הוא דאשתרבב לעולם דיקא
 נמי דכתיב לבנות לה בית בארץ שנער ש"ס.
 וגסות לכבל לא והאמר מר סימן לגסות הרוח
 עניות ועניות לכבל נחית מאי עניות עניות דתורה
 דכתיב *אחות לנו קטנה ושדים אין לה ואמר ^{ס"ה ה}
 ר' יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד.
 מאי כבל א"ר יוחנן כלולה במקרא כלולה במשנה

לאור : איפה זה יצר הרע : שתי נשים קנופה וגסות הרוח :
 ורוח בכנפיהם לשון גסות הרוח : ככנפי החסידה זו קנופה
 שמראין עלמס קסידים : לבנות לה בית ולא כתיב להן
 (אלא) [אלמא] האמת לנדה כתישנה סס : *עניות חורה ועייך
 בעילם היא דכיאל בעילם הוה דכתיב ואכי הייתי בשושן הבירה בקידושין
 דף נ"ט

איכה נבלולה בתלמוד * במחשכים הושיבני כמתי עולם
א"ר ירמיה זה תלמודא של בבל :

כה יהוא טבחה דאישתכה דנפקא טריפות' מחותן
ידיה (פסליה) [שמתייה] ר' נחמן ועבריה

אזל רבי מוייה וטופריה סבר ר"נ לאכשוריה א"ר
רבא דילמא איערומי קא מערים אלא מאי תקנתיה
כדרב אידי בר אבין דאמר רב אידי בר אבא
החישוד על הטריופות אין לו תקנה עד שילך למקום
שאין מכירין אותו ויחזיר אבידה בדבר חשוב או
שיוציא טרפה מתחת ידו בדבר חשוב שלו :

לח אמר רבי יהודה סתם רועה פסול סתם גבאי
כשר. אבוי דר' זירא עבד גביותא תליסר
שנים כי הוה אתא ריש נהרא למתא כי הוה חזי

ישעיה כו רבנן אמר להו לך עמי בא בחדריך כי הוה חזי
אשר בעילס המדינה ולא רנן תורה עזרא הוה בצנל ולמד קט

ומשפט בישראל : במחשכים הושיבני שאין נוקים זה עם זה
ותלמודם ספק בידם :

רבי מוייה וטופרי' הגדיל שערו ולפרכו לכוול עלמו לעשות
תשונה : שאין מכירין אותו דתשונה דהתם לאו עירובי

הוא : ויחזיר אבידה אם מלא אבידת סנירו דכיון דמקומו
אבידה הוא ודאי הדר ביה מקמדת עמון :

סתם רועה דאכתי לא חזיק דעיילו בהעותיו בשדות אקריות
סתם גבאי כשר עד דשפעיקן ביה דשקיל יתרתא : כי

הוה חזי אבוי דרבי זירא : רבנן מיושבי העיר : אמר לך עמי בא
בחדריך דלא ליסזיכוהו ריש כהרא שהוא שר העיר ורואה שרנים

אינש דמתא אמר ריש נהרא את' למתא והאידנא
נכיס אבא לפום כרא וברא לפום אבא *ומגנוז כו
כולי עלמא כי אתי א"ל ממאן ניבעי כי ניהא
נפשיה א"ל שקולי תליסר מעי דציורי לי בסדינאי
והדרו ליה לפלני דשקלתינהו מיניה ולא
איצטריכו לי:

רבי חייא בר זרנוקי ור' שמעון בן יהוצדק הוו למ
קאזלי לעבר שנה בעסיא פגע בהו ריש לקיש ^ס
איטפל בהדיהו אמ' איזיל איחוי היכי עכרי עובדא
חוייה לההוא גברא דקא כריב אמר להם כהן
וחריש אמרו לו וכול לומר אניסטין אני בחוכו.

הו חוייה לההוא גברא דהוה כסח בכרמי אמר
להו כהן וזמר אמרו לו וכול לומר לעקל ביר
הבד אני צריך אמר להם הלב יודע אם לעקל

ישני העיר וישאל ממון הרבה לכל שנה והוא היה מיקל עליהם
המם ומדמה את שר העיר לאמר שישביה מועטין ואין ומי
לגבות: נכיס אבא לפום ברא ישקוט את האב לפני הנן כלו
יגבה מהן ממון: מגנוז מתמנאים:

כריב קריש: אמר להו ריש לקיש: כהן וחריש זה כהן הוא
שקורש בשביעית דאמרי לקמן נקשו כהנים על השביעית:
אניסטין שכיר וקרקע של ע"ז הוא אי כמי מאוס ארכוכא שכרו
בעל הבית לקרוש: כסח וזמר כרס: עקל רעורת"א ופריכה
לביית הבד לקשור את תפוח הזמים כשעולרין אותן בקורה: הלב
יודע לבו יודע אם לעקל כמחוזן או לעקלקלות לעבור על דת:

סישביה סודוה דאזף סודוה סודוה

אם לעקלקלות הי אמר להו ברישא אילימא הא
קמייחא אמר להו ברישא הא נמי לימרון אניסמין
אני בחוכו אלא הא אמר להו ברישא והדר אמר
להו הך מאי שנא כהן משום דחשידי אשביעית
דתנן וכו' אמרו טרודא הוא דין כי מטו להתם
סליקא לאיגרא שלפוח לדרגא מתותיה אתא לקמיה
דרי' יוחנן א"ל בני אדם החשודין על השביעית
כשרין לעבר שנה הדר אמר לא קשיא לי מיד
דהוה אשלשה רועי בקר ורבנן אחושבנייהו סמין
הדר אמר לא דמי התם הדור אימנו רבנן ועברוה
להווא שתא הכא קשר רשעים הוא וקשר רשעים
אינו מן המנין א"ר יוחנן דא עקא כי אתו לקמיה
נחשדו כהנים להשהות שביעית אחר זמן הניעור דמורו נה
היתרא משום דאיסתרו תרומה וקדשי קדשים לגבייהו ושביעית
כמי קדושת ארץ היא: אמרו רבי קייא בר זרכוקי ור"ש עליה
דריש לקיש: טרודא הוא דין קנטרין הוא זה ומטרים בדבריו
כי מטו התם לעליה שמעברין נה שנה כדאמרינן בפרק קמא
החשודין על השביעית שבעו סנגורים לרשעים: שלשה
רועי בקר בפרק כהן גדול (קאמר דעברו רבנן לשתא ב"ס
שלשה רועי בקר ובתרי הכי קאמר דרבנן לאו ארועי בקר סמין
אלא אקושבנייהו): קשר רשעים הוא והאיך אנו סומכין על
מכין זה לעשות כדבריהם ואפי' (אי עבוד) [אם הן עושין
עיבור] כדין וכדת אין השנה מתעברת על ידיהם דנעינן בית
דין (נאמנים) [כימכין] ואלו אינן (נאמנים) [מכין]: דא
עקא שאתה קורא אותם רשעים:

דר' יוחנן אמרו ליה קרי לן רועי בקר (ולא מחית)
ולא א"ל מר ולא מידי אמר להו ואי קרי לכו
רועי צאן מאי אמרי ליה:

מאי קשר רשעים שבנא הוה דריש בתליסר מ
רבוותא חזקיה הוה דריש בחד סר רבוותא ^ס
כי אתא סנחריב וצר עלה דירושלים כתב שבנא
פתקא שדא בנירא שבנא וסייעתו השלימו חזקיה
וסייעתו לא השלימו שני * כי הנה הרשעים ידרכון ^{מליס יא}
קשת כוננו חצם על יתר הוה קא מסתפי חזקיה
אמ' דלמא חס ושלום נטייה דעתיה דקב"ה בחר
רובא כיון דרובא ממסרי אינהו נמי ממסרי בא
נביא ואמר לו * לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר ^{ישעיה ח}
העם הוה קשר כלומי קשר רשעים הוא וקשר
רשעים אינו מן המנין הלך לחצוב לו קבר בקברי
בית דוד בא נביא ואמר לו * מה לך פה ומי לך פה כי ^{סס כנ}
חצבת לך פה קבר הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר אמר
רב טלטולא דגברא קשה מדאחתא * ועטך עטה א"ר ^{סס}
יוסי בר' חנינא מלמד שפרחה בו צרעת כתיב הכא
ועטך עטה וכתיב התם * ועל שפם יעטה ^{ויקרא יג}

שבנא ממוכה על ציתו של חזקיהו מלך יהודה: השלימו לעונדך:
ידרכון קשת כוננו חצם וגו' על שס שעל ידי הקץ הוא
מנקש להמית את אדוכיו בלשון הרע הכתוב שס: לא תאמרון
אל תקשוב בדעתך חזקיהו שיהא מכינו של שבנא מכין ליחשב רוב:
בקברי בית דוד שהיה מתגאה למרוד במלכות וליקנר צמותו

ישע' כנ *צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים חנא
 הוא בקש לעשות גדולה לעצמו וקלון לבית אדוניו
 לפיכך נהפך כבודו לקלון כי הוה נפיק איהו אתא
 שס ע"נ נבריא אל אחדיה דשא באפיה משרייתיה * אמרו
 ליה משרייתך היכא א"ל מדרו ואהדרו כי אמרו
 ליה א"כ אחוכי קא מחייכא בן נקבוהו בעקביו
 ותלאוהו בזנבי סוסיהם והיו מגררין אותו על הקוצים
 ועל הברקנים. א"ר אליעזר [אלעזר] שבנא בעל
 ישע' כנ הנאה היה כתיב הכא *לך בא אל הסוכן וכתיב
 חס מ"א א התם *ותהי לו סוכנת:

מא *כי השתות יחרסון צדיק מה פעל. רב יהודה
 שס ורב עינא חד אמר אלו חוקיה וסיעתו נחרסון
 מהל' יא צדיק מה פעל. וחד אמר אלו בית המקדש יחרס

בקבורת המלכים: צנוף יצנפך צנפה כדור [סנן] יסונך
 קיילות כדור כשורה להגלותך אל ארץ רחבת ידים סיפיה דקרא
 שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדוכיך: כי הוה
 שבנא כסיק עם סיעתו ללאת מירושלים ולהשלים עם סנארינ:
 משרייתך היכא שכתבת לנו שבנא וסיעתו השלימו: הדרו כי
 קזרו ממה שהנטיקוני: בעל הנאה כמשמעו. וי"א משכב זכור:
 סוכנת משמעתו וזכרו ונוקע עלים יסכן נס:

כי השתות יחרסון וגו' נתריה דכי הכה הרשעים ידרכון קשת
 כתיב: צדיק מה פעל הקנ"ה מה שבר הוא משלם ולקמן
 מסרש מאי משמע דשתות לשון סיעת לדיקי': אלו בהמ"ק יחרב

זה בורר פרק שלישי סנהדרין רח

צדיק מה פעל. ועולא אמר אלו מחשבותיו של
 אותו רשע אינם נהרסות צדיק מה פעל. בשלמא
 למ"ד אלו מחשבותיו של אותו רשע היינו דכתיב
 כי השתות יהרסון (כמשמעו שנ' *וישם רוד את
 הדברים האלה אל לבו) ולמ"ד בהמ"ק נמי דתנן ^{וע' רש"א}
 אבן היחה שם מימות נביאים הראשונים ושתייה
 היחה נקראת אלא למ"ד חוקיה וסיעתו היכא
 אשכהן צדיקי דאיקרו שתות דכתיב *כי לה' מצוקי ^{שס נ}
 ארץ וישת עליהם חבל ואבע"א מהכא *הפליא ^{ישע"י כח}
 עצה הגדיל תושיה א"ר חנין למה נקרא שמה
 תושיה מפני שמתשת כחו של אדם. דבר אחר
 תושיה שנתנה בחשאי מפני השטן. דבר אחר
 תושיה דברים של תוהו שהעולם משותת עליהם:
 על ידי סנקריב בעלתו של שנכא: צדיק מה פעל איה
 נפלאותיו של הקנ"ה: אלו מחשבות של שנכא הרשע אין
 נהרסות והכי משמע קרא כי השתות יהרסון מקשבותיו של אותו
 הרשע הכתוב למעלה כי הנה הרשעים ידרכון קשת ולשון שתות
 מקשבות שהוא משית בקירות לבו יהרסון ראויות הן ליהרס שאם
 לא כן לדיק מה פעל מה פעלו של קוקיהו והיכן שכרו. כי השתות
 ל' ולא שת לבו גם לזאת: אבן היחה שם תחת הארון: ושתייה
 היחה נקראת שממנה נשתת העולם שנא' דבר ויקרא ארץ
 ואמר מליון מכלל יומי וגו' במס' יומא עולם מליון כנרא: תושיה
 על שם שהעולם משותת על התורה ולומדיה נקראת תושיה:
 מפני השטן שהיה מקטרג ואמר תסתפק בעליונים ולא ימסרו
 הלוקות ביד משה: דברים של תוהו דיבור וקריאה בעלמא וכל

מב אמר עולא מחשבה מועלת אפי' לדברי תורה
 שס שנא' *מפר מחשבות ערומים ולא תעשנה
 אינו כ' ידיהם תושיה אמר רבה אם עסוקים לשמה אינה
 מועלת שנא' *רבות מחשבות בלב איש ועצת ה'
 היא תקום עצה שיש בה דבר ה' היא תקום לעולם:
 מג *לא יומתו אבות על בנים מה ת"ל אם ללמד
 כז שלא יומתו אבות בעון בנים ובנים בעון אבות
 ע"נ הרי כבר נאמר *איש בחטאו יומתו אלא לא יומתו
 דנר' בד אבות על בנים על עדות בנים ובנים לא והכתי'
 שס על אבות בעדות אבות ובנים בעון אבות לא והכתי'
 שנות לד *פוקד עון אבות על בנים התם כשאוחזין מעשה
 ויקרא כו אבותיה' בידיה' כדתני' *ואף בעונות אבותם אתם
 ימקו כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם אתה

דבור אין בו גשימה עמש כתוהו הזה ואעפ"כ עולם עשות
 עליהם וכוטריקון הוא תו תוהו סיה עשות:

מחשבה דאגת הלב על עוונותיו של אדם: מועלת מהני לשכח
 עמכו תלמודו: מפר מחשבות ערומים כותן להם
 עוונות ומנטל עקשנות מלבם שלא היו מכינים אותן לעשות
 תושיה. לאן אקר עקשנה שאלם עקשנ כך וכך אעשה כך וכך
 תעלה בידי מועלת להשנית הדבר ועוקר שאין עקשנתו מתקיים
 אפילו לדברי תורה כגון האומר עד יום פלוני אסיים כך וכך
 מסכתות נגרסא: מפר מחשבות ערומים שאין עקשנתו עולה
 בידו ואפילו לתושיה:

כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם וכפרעין מהם עונותם

אומר כשאוהוין או אינו אלא כשאין אוהוין כשהוא
אומר "איש בחטאו יומתו הרי כשאוהוין מעשה דכ"י כד
אבותיהם בידיהם וכשאין אוהוין לא והכתיב
*וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכולם יקראו כו
ערכים זה לזה התם שהיה בידם למחות ולא מיחו:

מאיימין על העדים. היכי אמרינן להו אמר רב מד
יהודה הכי אמרינן להו *נשיאים ורוח כט

וגשם אין איש מטהלל במתת שקר אמר (*ליה) חשלי כס
רבא יכלי למימר שב שני הוה כפנא ואבבא ע' קדושק
דאומנא לא חליף אלא אמר רבא אמרינן דף עב

להו *מפץ וחרב וחץ שנון איש עונה ברעהו סס
עד שקר אמר (לי) רב אשי יכלי למימר סס

שב שני הוה מותנא ואינשי בלא שני לא שכיב
אלא אמר רב אשי אמר לי נתן בר מר זוטרא
אמרי להו סהדי שקרי אאוגרייהו זילי דכתיב

ועון אבותיהם: איש באחיו איש בשביל אחיו:

היכי אמרינן להו לעדים כשאיימין עליהם: נשיאים ורוח
וגשם וגו' בשביל מטהלל בשקר דהיינו מעדי שקר גשמים
בעלרים ואכילו כשהשמים מתקשרים בעבים ורוח להוריד גשמים
אין הגשם בא: אמר רבא מה איכפת להו אם לא ירדו גשמים
אמרי כלבס משל הדיוט: שב שני הוה כפנא ואבבא דאומנא
לא חליף על סתם מי שידע אומנות ובעל מלאכה לא עבר
הרעב: מפץ וחרב וגו' איש עונה וגו' בעון עדות שקר דבר
בא ויתיראו שלא ימותו: אאוגרייהו זילי השוכרים אומם

פ"א כא *והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעידוהו
לאמר ברכת אלהים ומלך:

מה א"ר שמואל בר נחמן א"ר יונתן מניין שאין טוענין
למסית מנחש הקדמוני דא"ר שמלאי הרבה
טענות היה לו לנחש לטעון ולא טען ומפני מה
לא טען לו הקב"ה לפי שלא טען הוא מאי הוה
ליה למימר דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי
שומעין דברי הרב שומעין. אמר חזקיה מנין שכל
דאשית ג המוסיק גורע שנא' *כי אמר אלהים לא תאכלו
ממנו ולא תגעו בו רב משרשיא אמר מהכא
שמות כה *אמתים וחצי ארכו רב אשי אמר *עשתי עשרה
ס"ב כו יריעות:

מזולזלי צעיקיהם: והושיבו שני אנשים בני בליעל גבי כנות
היזרעאלי כתיב שיוצלי המלך היו יועלין לשוכרן והיו קורין
אותם בני בליעל:

[שאיין טוענין למסית המסית קבירו לעבוד ע"ז אין טוענין
אותו ב"ד בשבילו טענות זכות אלא א"כ טוען הוא]:
לפי שלא טען הכקס לא טען הקב"ה בשבילו: ולא תגעו בו
והקב"ה לא היהירס על הכגיעה והתוספת גרען שדקף הכקס
את קוה על האילן עד שנגעה בו אמר לה ראי שאין עיתה על
הכגיעה אף על אכילה לא תמותו: אמתים דל אל"ף מהכא
קבי ציה מאתים הוי שתי מאות אמה כל אותיו שבתורה
(הצקמה) [הגרתה] ככתיבתה כמו ועשית ואמרת כאלו כתיב
ה' וכן אתם קסר כמו אותם מלא: עשתי עשרה דל עי"ן
מהכא הוה להו שתי עשרה:

הר"י שהיה מצטער על מעות (מעשר שני) שהניח ל
 לו אביו וכא בעל החלום ואמר ליה כך וכך הם
 במקום פלוני הן של מעשר שני הן זה היה מעשה
 ואמר דברי חלומות לא מעלין ולא מורדין:
 תניא ר' נחמיה אומר כך היה מנתנן של נקיי ^ס
 הרעת בירושלים מכניסין לבעלי דינן
 ושומעין דבריהם ומכניסין העדים ושומעין דבריהם
 ומוציאין אותם לחוץ ונושאים ונותנין בדבר:
 רבי שמעון בן אליקים הוה משתקיד עליה דר' ^ס
 יוסי בר' חנינא למסמכיה ולא קמסתיעי
 מילתא יומא חד הוה יתיב קמיה דר' יוחנן אמר להו
 מי איכא דידע הלכה כר' יהושע בן קרחה או לא
 א"ל ר' ש בן אליקים דין ידע א"ל לימא איזו א"ל
 לויסמכיה מר ברישא סמכיה א"ל בני אמור לי
 כיצד שמעת א"ל כך שמעתי שמודה ר' יהושע
 בן קרחה לר' נתן אמר לזה הוצרכתי השתא ומה
 עיקר ראיה בהדי הדדי א"ר יהושע בן קרחה לא
 בעינן הגדה מבעיא א"ל הואיל ועלית לא תרד
 שהניח לו אביו ולא אמר לו הימן הס: בעל החלומות ^ס
 המכאם החלומות נלילה: כך וכך הם מגיד לו כמה יס:
 ולא מורדין ויכול להגליאן במקומן:
 משתקיד מלפיה ומקצר ושוקד לסמכו: דין ידע זה יודע ור' יוסי
 בר' סכינא הים: שמודה דר' יהושע לר' נתן דכז
 כיכי דלא צעי ר' יהושע ראיה כי הדדי הגדה כמי כי הדדי לא צעי: ע"י צנח'

א"ר וירא ש"מ גברא רבה כיון (דסמיד) [דאסתמיד]

סמיד :

לא ת"ר מנין לכשיצא שלא יאמר אני מזכה וחבירי

מחייבין אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי

לא תלך רכיל בעמך ואומר *הולך רכיל

מגלה סוד :

ויקרא יס"ח
משלי י"א

מו ההוא תלמידא (ראפיק) [דנפיק עלי' קלא דגלין]

מלתא דאיתמר בי מדרשא דר' אמי בתר

עשרין וחרתין שנין ואפקיה ר' אמי מבי מדרשא

ואכריו עליה דין גלי רויא הוא :

ס"ע"ג שלהו ליה למר עוקבא לדויו ליה כבר בתיה

בתר כ"ב שנין דאיתמר בי מדרשא אפקיה ההוא תלמידא ודנר

לשון הרע היה :

מר עוקבא אב בית דין הוה במסכת שבת בנמה נהמה : לדויו

ליה כבר בתיה כמשה שהוה בן בתיה למי שמקרין עור

פכיו כמרע"ה שנידלתו בתיה בת פרעה ל"א כבר בתיה כמשה

שהוה בן בית דכתיב בכל ביתי נאמן הוא לדויו ליה על שם שהיה

קכס וכתיב חכמת אדם תאיר פכיו ומלאתי בספר אגדה שהיה

מר עוקבא בעל תשובה (ונתן) [שכתן] עיכיו באשה אחת ועלה

לבו טיכא ונפל בחוליואשת איש היתה לימים הולכרה ללות מטנו

ומחוק דוסקה כחרלית לו וכנש ילרו ופטרה לשלום וכתרפא

וכשהיה יולא לשוק היה כר דולק בראשו מן השמים ועל שם כך

קרו ליה ר' נתן לוליתא במס' שבת הכא נמי להכי כתנו ליה

הכי על שם האור שהיה זורק עליו :

זה בורר פרק שלישי סנהדרין ריא

שלם עוקבן הבבלי קבל קדמנא ירמיה אחי
העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו
ויראה פנינו בטבריא: [הא גופיה קשיא אמרת
אמרו לו אלמא דיינות אתון השיאוהו ויראה פנינו
בטבריא אלמא שדרוהו הכא אלא ה"ק אמרו ליה
ריינו אתון אי ציית ציית ואי לא השיאוהו ויראה
פנינו בטבריא]:

אחד דיני ממונות

פרק רביעי

[משנה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות לב
בדרישה ובחקירה וכו': גמ' דיני ממונות
מי בעינן דרישה וחקירה וכו' א"ר חנינא דבר
תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה
ובחקירה שנ' *משפט אחד יהיה לכם ומה טעם יקרא כד
אמרו דיני ממונות לא בעינן דרישה וחקירה כדי
שלא תנעול דלת בפני לוי וכו' *רבא אמר מתניתין
עוקבן הבבלי קבל קדמנא לעק לפכיכו: ירמיה אחי העביר
עלי את הדרך אינד מסני דרך בני אדם שכירסו כך שמעתי
וי"א העביר עלי את הדרך לא כהג עמי כשורה ועל עסקי ממון
היה לוועק: אמרו לו לירמיה להתפייס עמי: השיאוהו ויראה
פנינו בטבריה הכריקוהו והזקיקוהו לנא כאן לדון עמי:
[א"ר חנינא וכו' ומתניתין דאורייתא קמי תקנתא וברייתא
דרבנן בתר תקנתא: רבא אמר תרויהו בתר תקנתא